

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tužiteljeva odsustva nisu bila neopravdana i da je EIB, u svakom slučaju, trebao ranije reagirati s obzirom na razdoblje odsutnosti od pet godina. Takve tvrdnje zanemaruju usmeni dogovor između tužitelja i tuženika u pogledu popunjavanja liste vremena provedenog na radu. Nadalje, poslodavac nema pravne osnove za prijebaj ili odbitak navodno neopravdanog odsustva s tužiteljevim pravima na dopust ili iznosima koji su mu trebali biti isplaćeni prilikom odlaska.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nekoliko pogrešaka koje je učinio tuženik prema tužitelju, koje su nezakoniti upravni akti i koje su izravno utjecale na nastanak štete i dodatnu neimovinsku štetu, kao što su pritužbe o neopravdanim odsustvima, gubitak 82,5 dana prava na dopust bez pravne osnove u slučajevima u kojima prijebaj ili odbitci nisu dopušteni, nezakoniti odbitak od dospjelih iznosa koje treba isplatiti prilikom odlaska zbog tzv. neopravdanih odsustava, koji ne uključuju dobrovoljni dopunski mirovinski fond (RCVP).

Tužba podnesena 8. studenoga 2018. – VodafoneZiggo Group protiv Komisije

(Predmet T-660/18)

(2019/C 4/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: W. Knibbeler i A. Pliego Selie, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženičkovu odluku od 30. kolovoza 2018. koja se odnosi na predmete NL/2018/2099 i NL/2018/2100: veleprodajno tržište fiksnog pristupa u Nizozemskoj, broj dokumenta C(2018) 5848 *final*; i
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 87. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni i pogrešnom tumačenju članka 7. i 7.a Direktive 2002/21/EZ ⁽¹⁾ o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)

U tom pogledu, tužitelj ističe da pobijana odluka sadrži nekoliko ključnih utvrđenja u odnosu na nacrt odluke nizozemskog regulatornog tijela (odluka WFA 2018) koja su kvalificirana kao komentari, ali koja u biti nedvojbeno ispunjavaju kriterije za utvrđenje ozbiljnih sumnja. Nadalje, tužitelj tvrdi da se prema objektivnim standardima svako od tih očitovanja tiče, u biti, ozbiljnih sumnja koje zahtijevaju provođenje temeljite Komisijine istrage u skladu s člankom 7. stavkom 4. i člankom 7. a stavkom 1. Okvirne direktive.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni, pogrešnoj primjeni članka 7. Okvirne direktive i izostanku pažljive istrage

- U tom pogledu, tužitelj ističe da je Komisija pogrešno primijenila članke 7. i 7. a Okvirne direktive i počinila očitu pogrešku u ocjeni prihvaćanjem utvrđenja u pobijanoj odluci o zajedničkoj značajnoj tržišnoj snazi u odluci WFA 2018 s obzirom na to da ona očito dovode do ozbiljnih sumnji u smislu članka 7. stavka 4. Okvirne direktive.
- Podredno, tužitelj tvrdi da je Komisija trebala, u svakom slučaju, pažljivo ispitati situaciju u pogledu (i) očito nedostatne analize nizozemskog regulatornog tijela o zajedničkoj značajnoj tržišnoj snazi ako se ta analiza uspoređuje s Okvirom za procjenu zajedničke značajne tržišne snage, kako ga je Komisija uspostavila u svojim smjernicama (očita pogreška u ocjeni) i (ii) Komisijinih prethodnih odluka koje pokazuju da ne postoji područje primjene za utvrđenje zajedničke značajne tržišne snage na relevantnim tržištima (nedosljednost).

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja koje je dovelo do povrede članka 296. UFEU-a

- U tom pogledu tužitelj ističe da pobijana odluka ne sadržava dostatno obrazloženje u odnosu na ključne elemente odluke WFA 2018.
- Nadalje, tužitelj tvrdi da je pobijana odluka u pogledu drugih odlučujućih utvrđenja pretjerano sažeta ili proturječna.

(¹) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (SL, L 108, 24.4.2002., str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 13., svezak 49., str. 25.).

Tužba podnesena 9. studenoga 2018. – romwell protiv EUIPO-a (twistpac)

(Predmet T-662/18)

(2019/C 4/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Njemačka) (zastupnik: C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava žiga Europske unije twistpac – prijava za registraciju br. 17 219 163

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. kolovoza 2018. u predmetu R 336/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući tužiteljeve troškove.